

ABD Dışişleri Bakanlığına ait çok sayıda raporun internette yayınlanması her ülkede değişik yorumlara neden oldu. yaygın resmi tavır “sırların açığa çıkarılmasını kınama” şeklinde olmakla birlikte, çok sayıda kişi ve kurum da bu raporları okumaktan memnun...

Raporların ne olup ne olmadıklarını ele almadan önce, garip bir değerlendirme üzerinde duralım:

“ABD elçileri, ataşeleri, elçilik görevlileri casus mudur?” diye soruluyor.

Garip bir soru!

Her elçinin ve elçilikteki öteki görevlilerin işi, buldukları ülkede olabildiğince geniş bir çevreyle ilişki kurmak ve elde ettikleri bilgileri “merkeze” ya da ülkelerinin Dışişleri Bakanlığı’na aktarmaktır.

Bunu sadece ABD elçileri değil, öteki ülkelerin elçileri de yapar.

Bir ülkenin elçisi, konsolosu, ataşesi ya da başka bir resmi görevlisiyle konuşup da, konuşulunun aranızda kalacağını düşünüyorsanız çok safsınız demektir.

Elçilik görevlisi olup da şöyle ya da böyle casusluk faaliyetine karışmayan var mıdır?

12 Eylül sonrasında Almanya’daki Türkiye Cumhuriyeti konsoloslukları emniyet daireleri gibi çalışır, gözlerine kestirdikleri vatandaşlara ajanlık teklif ederlerdi.

Şimdi bu kadar açık yapılmıyor, aradaki tek fark budur.

WIKILEAKS'de yayınlanan bilgilere bakıldığı zaman bunların “ham bilgiler” olduğu söylenebilir.

ABD'nin bütün ülkelere yayılmış elçileri, ataşeleri ve öteki dışişleri memurları, edindikleri bilgileri kendi yorumlarını da ekleyerek merkeze göndermişlerdir.

Yayınlanan bu bilgilerdir.

ABD Dışişleri Bakanı H. Clinton'un “bu bilgiler temelinde politik karar alınmadığı” yönündeki sözleri gerçek dışıdır. Bu bilgiler ilgili politikaların oluşturulmasında işe yaramıyorlarsa, neden toplanıyorlar?

Bu bilgiler ham durumdadır ve politik kararlara doğrudan yansımazlar, ama bu bilgiler olmadan da politika oluşturulamaz.

Politika haline gelebilmeleri için önce işlenmeleri gerekir.

Bunun için ilk adım, bilgilerin sınıflandırılmasıdır.

Her ülkedeki önemli kişiler ve kurumlar hakkında ABD Dışişleri Bakanlığı'nın tuttuğu elektronik bir dosya olsa gerektir. Gelen bilgiler bu dosyalara yerleştirilirler.

Ardından bilgilerin analizi gelir. Bu analiz, ham bilgiyi politika belirlenmesinde işe yarar bilgi haline getirir.

Bilginin işlenmesini o bilgiyle ilgili uzmanlar yapar.

Örnek olarak Türkiye'yi ele alalım...

Dışişleri Bakanlığı'nın Türkiye uzmanları bu ülkeyle ilgili gelen bütün bilgileri incelerler, bazılarını elerler, bazılarını öne çıkarırlar.

İncelemenin Türkiye hakkında bilgisi olan kişilerce yapılması önemlidir, zira yeni bir bilgiden ne anlayacağınız, büyük oranda daha önce o konu hakkında ne bilindiğine bağlıdır.

Bunun ardından bilginin seçilmesi gelir. Bazı bilgileri kullanmanın zamanı değildir, bunlar beklemeye alınırlar.

ABD, diyelim ki, kendi politik amaçları için, bir bakanı yıpratmak ve istifa etmeye zorlamak istiyor.

Bakanın dosyası açılır. Diyelim ki, bu bakan WIKILEAKS'deki belgelerin Türkiye bölümünde adı geçen Kürşat Tüzmen olsun. Hakkındaki yolsuzluk iddiaları Türkiye'de uygun bir gazeteciye sızdırılır. Gazeteci, sözde "araştırmacı gazetecilik" yaparak bu iddiaları bir yazı dizisi halinde yayınlar ve ardından da kampanya başlar.

Veya duruma göre başka bir yol denenir: ABD'nin çıkarları gereği Kürşat Tüzmen'den yapması istenilen bazı şeyler vardır ve yolsuzluk dosyalarının varlığı da ona hissettirilir. İsterse yapmasın!

Kısacası, ABD, dünyanın her yanında elde edebildiği bütün bilgiyi toplamakta ve saklamaktadır.

WIKILEAKS'in yayınladıkları bu bilginin küçük bir bölümüdür.

WikiLeaks

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Çarşamba, 01 Aralık 2010 20:59 -

Bu bilgilerin tek yararı olabilir: ABD'nin hangi ülkelerin neresine kadar nüfuz ettiğini ortaya koyarlar.